

Lizaweta in Aardenburg

- na een poëzieavond -

Lisa, Lizaweta, zo zou je
heten als je geboren was
in Petersburg, bij Newa
en sneeuw, in een forsig
boek van Fjodor

de naam van mijn moeder
en dan loopt het nooit mis:
ik kroon je tot miss van de avond,
een aardige avond in Aardenburg

geelkoper je haar, je huid
van opaal, het licht om je heen
een fluwelen foedraal

je speelde viool, een duet
met een cello: speelse
weemoed in een kil gebouw,
een kerk van hervormden
en nergens een werk aan
de wand om zich aan te warmen

alleen dat licht om je hoofd,
de koperen glans, jouw gezicht
een bleke bloem in een vijver
als een grafsteen zo grauw

Lisa, Lizaweta, meer hoef ik
niet te weten dan je naam
uit Petersburg nu een viool
vrolijk aan een klagende cello
weerstaat – nergens een ornaat
tenzij een schijnwerper op
geelkoper, een schim van opaal

Lizaweta, meisje met de naam
van moeder, wil je het weten:
dit is een foedraal, tegen zoveel
schoonheid heeft de tijd, onze
tegenspeler geen verhaal

Staf De Wilde